

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: OT/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010408
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5823010408.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v trestnej veci proti obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. D. E. XXXX/XX, F., adresa na doručovanie písomností B. E. XXX, F., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.7.2025 v Dolnom Kubíne, takto

rozhodol:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. D. E. XXXX/XX, F., adresa na doručovanie písomností B. E. XXX, F.

uznáva sa vinným, že

dňa 27.10.2023 okolo 23.30 hod. v Dolnom Kubíne viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW X 3 bordovej farby, evidenčné číslo Českej republiky: 1TB 9937, v smere z ulice Odbojárov na ulicu Dukelských hrdinov, kde na ulici Odbojárov pred bytovým domom číslo 1955/9 bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dolný Kubín, na výzvu ktorej sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu elektrickým prístrojom AlocQuant 6020 plus, evidenčné číslo: A410035, ktorým mu o 23.32 hod bola nameraná hodnota 0,73 mg/l alkoholu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 29.10.2023 pod č. k. Pv 220/23/5503-7 obžalobu na obv. A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 0T/87/2023-105 zo dňa 05.03.2024, uznal A. B. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe podľa obžaloby a uložil mu peňažný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý trest mu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Zároveň v zmysle § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov. Proti predmetnému rozsudku podal obžalovaný odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 3To/94/2024-145 zo dňa 13.02.2025 zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne nstržm. G. B. B. a oboznámením výpovede obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku tak, ako sa mu to za vinu kládla obžaloba. Na svoju obranu uvádzal, že motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu nevedol, spolu so známym mali objednaný taxík, ktorý ich mal vyzdvihnúť pri nemocnici. Policajt to však otočil a povedal, že sa tam chceli presunúť motorovým vozidlom. Obžalovaný poukázal na to, že keď jeho známeho p. B. vytiahli z vozidla, bol podráždený až agresívny a dali mu fúkať. Pýtali si od neho občiansky preukaz, avšak mal len fotokópiu v telefóne, a preto chceli originál, ktorý mal vo vozidle. Keď si sadol do vozidla, tak ho z neho policajti vytiahli. Stáli od jeho vozidla zhruba 20 metrov, a to pri vozidle policajtov, kde posadili p. B.. Potom ako obmedzili osobnú slobodu p. B., stálo motorové vozidlo niekde medzi ulicou a odbočkou, bola tam asi vodáreň. Vozidlo stálo viac menej v ceste a bolo ho problematické obísť, pričom tam stálo až kým ho nezobrali, a potom zavolali ďalšie 4 hliadky. Keď mali odísť tak ho posadili za volant, jeden policajt ho držal vo vozidle a 4 tlačili vozidlo, aby ho dostali mimo cesty. Jedná sa o automat, aby ho mohli tlačiť, musel vozidlo naštartovať. Za účelom odstránenia rozporov, bola obžalovanému podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej sa obžalovaný priznal a svoje konanie oľutoval. Obžalovaný k rozporom uviedol, že výpoveď absolvoval na druhý deň po zadržaní, potom ako vypovedal p. B.. Výpoveď bola pripravená policajtom, je to zrejme aj z toho, že vo výpovedí sú uvedené policajné výrazy, policajné slová. Mal za to, že keby sa porovnala jeho výpoveď s výpoveďou p. B., sú tam rovnaké údaje, rovnaké slová. Zadržali ho rovnako ako p. B., ten však spolupracoval, a tak mu vychádzali v ústrety. U neho to bolo odlišné, nedovolili mu robiť bežné veci, obliecť si čisté oblečenie, dokonca chceli, aby nosil staré topánky, čo mu dali. Čokoľvek im povedal odignorovali. Nedovolili mu fajčiť, sprchovať sa bol až v nedeľu večer. Dokonca mu 6 hodín nikto nespláchol záchod. Pokiaľ ide o p. H. ten nebol v sobotu ráno v službe, prišiel až poobede spolu s kolegom, ktorý mal službu a donútili ho, aby sa mu ospravedlnil. Až potom mohol ísť na cigaretu. Vzhľadom na uvedené si povedal, že bude v prípravnom konaní vypovedať, veď sa proti tomu môže odvolať. Ďalej uviedol, že ak bol počas skutku hrubý na policajta, chcel len vyriešiť situáciu a vysvetliť o čo ide. Policajt bol pri ňom keď im taxikár volal, že už ide. Nakoľko chceli vidieť originál občianskeho preukazu išiel do vozidla a ako si sadol, policajt ho z vozidla vytiahol a povedal mu, že aj toto môže urobiť. Občiansky preukaz ho už nezaujímal, pričom ho začal riešiť ako keby s vozidlom jazdil. Dokonca si nevypýtali ani vodičský preukaz a ani mu ho nezobrali. Pokiaľ ide o výpoveď svedka ten nehovoril pravdu, nemohol ho vidieť v spätnom zrkadle ako nasadá do vozidla v čase keď eskortovali p. B., pretože p. B. mohli eskortovať až po druhom fúkaní, čo bolo v čase 11.43 hod., pričom on fúkal už v čase 11.32 hod. V čase spáchania skutku pritom bolo na mieste vozidlo A. I. 4, ktoré má prednú aj zadnú kameru, nevie prečo v tom čase boli vypnuté. Obžalovaný mal za to, že si policajti vymysleli príbeh, ktorým mu zničili život. Už rok aj sedem mesiacov nemá vodičské oprávnenie a aj na základe tohto konania mu skrachovala firma. Oni mali na takéto konanie aj motív, ak zobrali za večer dvoch ľudí mali za to prémie. Výpoveď podpisoval dobrovoľne pretože bol donútený okolnosťami. On len prikyvoval hlavou, pričom odpovedal len na otázky týkajúce sa rodinného života, všetko mal policajt Záň pripravené. On len počúval, ani si to následne neprečítal, len to podpísal.

Svedok J. H., príslušník OO PZ Dolný Kubín, na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Svedok uviedol, že mali hlásené preverenie činu proti občianskemu spolunažívaniu, kde p. B. s p. B. mali byť agresívny voči obyvateľom bytu. Keď sa skontaktovali s ohlasovateľom, uviedol im, že tí dvaja páni išli schodmi dolu. Videli ich pred bytovkou a stotožnili ich. Uvedli im, že mali nejaký konflikt s p. oznamovateľom a že tu majú osobné motorové vozidlo a taktiež uviedli, že sú značne pod vplyvom alkoholu, čo bolo na nich aj vidieť. Vyriešili ich napomenutím. Následne chceli z miesta odísť, ale zbadali ako si jedna osoba sadá na stranu vodiča a druhá na stranu spolujazdca. Potom osobné motorové vozidlo vodič naštartoval a viedli motorové vozidlo po ulici odbojárrov. Predpísaným spôsobom bol zastavený, jednalo sa o p. B., ktorého vyzvali aby predložil doklady o prevádzke motorové vozidla. Keď bola obmedzená osobná sloboda p. B. stotožnili osobu obžalovaného a taktiež motorové vozidlo, kde lustráciou bolo zistené, že jeho držiteľom je p. B.. Následne p. Malatký odovzdal kľúče obžalovanému, ktorého spolu s kolegyňou poučili, aby si uzamkol motorové vozidlo, ktoré netvorilo žiadnu prekážku na ceste a poučili ho o tom, aby nevedol toto motorové vozidlo, keďže bol pod vplyvom alkoholu, načo im on povedal, že s motorové vozidlom jazdiť bude. Motorové vozidlo obžalovaného zostalo stáť na kraji cesty a netvorilo prekážku na cestnej premávke o čom bol poučený aj obžalovaný. Následne s p. B. odišli vykonať eskortu na obvodné oddelenie, pričom zbadali, že toto osobne motorové vozidlo zn. BMW sa naštartovalo a odišlo smerom ulicou odbojárrov. P. Malatký viedol motorové vozidlo smerom dopredu, rovnako tak aj obžalovaný šiel dopredu, ulica je dlhá a rovná. Vystúpili z motorového vozidla a predpísaným spôsobom obžalovaného zastavili a vyzvali, aby im predložil osobný doklad a vodičský preukaz, ktorý pri sebe nemal museli ho lustrovať. Následne bol riadne poučený o svojich práva a povinnostiach a o tom, že bude vykonaná dychová skúška, ktorú neodmietol a prístrojom bolo zistené, že mal 0,70 mg/l. Obžalovaný bol potom poučený aby si uzamkol vozidlo a o tom, že je obmedzený na osobnej slobode a že bude eskortovaný na obvodné oddelenie z dôvodu, že sa dopustil trestného činu vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Po 15 minútach bola vykonaná ďalšia dychová skúška s pozitívnym výsledkom. Keďže na mieste boli dve osoby volali ďalšie 2 hliadky.

Svedkyňa G. B. B., príslušníčka OO PZ Tvrdošín, na hlavnom pojednávaní uviedla, že si toho vzhľadom na odstup času už veľa nepamätá. Boli s kolegom H. privolaní riešiť priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Bolo tam podozrenie na požitie alkoholu. Najprv bol zastavený vodič, nepamätá si presne značku motorového vozidla ani miesto, myslí, že to bolo v Brezovci v Dolnom Kubíne. Nepamätá si, meno vodiča, tento bol však zastavený predpísaným spôsobom, bol riadne poučený a bol ochotný vykonať dychovú skúšku. Po vykonaní dychovej skúšky, táto vyšla s pozitívnym výsledkom, kedy bolo nameraných viac ako 0,47 promile. Následne bolo zistené, že vodič motorového vozidla nie je jeho vlastníkom a ani držiteľom, a preto boli kľúče od motorového vozidla odovzdané spolujazdcovi p. A. B.. Nakoľko bol spolujazdec značne pod vplyvom alkoholu bol poučený o tom, že nesmie viesť motorové vozidlo, nakoľko sa môže dopustiť priestupku alebo trestného činu. Následne si obžalovaný sadol za miesto vodiča naštartoval motor a s vozidlom sa pohol. Nakoľko bol od nich vzdialený pár metrov tak ho, buď ona alebo kolega už si presne nepamätá, zastavili predpísaným spôsobom a vykonali dychovú skúšku, ktorá vyšla s pozitívnym výsledkom, kedy bolo nameraných viac ako 0,47 promile alkoholu. Obaja boli obmedzení na osobnej slobode. V čase keď bol zastavený p. B. vozidlo ešte netvorilo prekážku v cestnej premávke. Následne potom ako sa s vozidlom pohol obžalovaný vozidlo už tvorilo prekážku cestnej premávky. Motorové vozidlo polície bolo zaparkované niekde nablízku, nakoľko sa skutok stal večer parkovacie miesta na sídlisku sú v tom čase obmedzené. Pokiaľ ide o motorové vozidlo, myslí si, že toto bolo vybavené kamerovým záznamom, vozidlo však bolo otočené opačnou stranou, nesmerovalo na celý spáchaný skutok, pričom motor bol vypnutý a v takom prípade kamera nenahráva. Dychové skúšky boli vykonané na mieste v aktívnom režime s použitím náustku, pričom každý z vodičov mal vlastný náustok. Kto vykonával dychové skúšky s obžalovaným si nepamätá. Ak spis obsahuje nejakú dychovú skúšku, ktorú robil poverený príslušník tá mohol byť vykonaná inde. Svedkyňa mala za to, že sa obžalovaný pohol s autom viac ako jeden meter, nevedela však uviesť, či v tom čase bola vykonaná s p. B. opakovaná dychová skúška.

Na hlavnom pojednávaní boli v súlade s § 269 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy, najmä zápisnica o zadržaní, záznam o skutku, zápis o dychovej skúške, certifikát o overení analyzátor (ktorým bol obžalovaný podrobený dychovej skúške), úradný záznam, evidenčnú kartu vozidla, informáciu o vozidle, úplný výpis z verejného registra ČR, odpis z registra trestov, výpis z ústrednej evidencie

priestupkov MV SR, centrálnu evidenciu priestupkov a trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/82/2023 zo dňa 30.10.2023.

Obhajca obžalovaného opätovne navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka C. B.. Súd predmetný návrh obžalovaného nevykonával, nakoľko ho nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie v merite veci. Súd poukazuje na to, že svedok B. bol v čase spáchania skutku obžalovaným značne pod vplyvom alkoholu, pričom sám bol z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu aj zadržaný. Okrem uvedeného svedok mal vypovedať ku skutočnostiam, ktoré súd zistil z iných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pričom ani odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom tohto svedka. Obhajoba pritom žiadala vypočuť svedka z rovnakých dôvodov, ktoré súd už raz odmietol vykonať. Rovnaký záver súd prijal aj vo vzťahu k výpovedí svedka B. B. K., ktorého navrhovala vypočuť prokuratúra, pričom následne od jeho výsluchu upustila. Svedok K. nebol prítomný pri zadržaní obžalovaného, nebol očitý svedkom incidentu a s obžalovaným vykonával iba následne procesné úkony, ktorých obsah je zaznamenaný vo vyšetrovacom spise. Obsah procesného úkonu bol zapísaný do zápisnice, ktorá bola bez výhrad obžalovaným podpísaná v prítomnosti práv. K. L. M.. V prípade, ak obžalovaný mal výhrady voči postupu orgánu činného v trestnom konaní, mal možnosť podať proti jeho postupu sťažnosť.

Podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súhrne tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, opierajúc sa len o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a rovnako prihliadajúc len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté, mal tak súd jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete, teda viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a to 0,73 mg/l, čo je nad hraničnou hodnotou ustálenou súdnou praxou (t.j. nad 1 promile), ktorá preukázateľne znižuje psychické funkcie vodičov, reagovať správne a včas na situáciu v cestnej premávke. Konanie obžalovaného tak vykazuje všetky znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

Objektom trestného činu je ochrana ľudského života a zdravia, ako ja majetku.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle ust. § 15 Trestného zákona, ale k následku vo forme poruchy na zdraví alebo majetku stačí zavinenie z nebanlivosti v zmysle ust. 16 Trestného zákona.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu osobou obžalovaného, ktorý už bol v minulosti odsúdený za rovnaký trestný čin, tiež hroziacim následkom konania obžalovaného, objektom súdeného trestného činu je predovšetkým ochrana ľudského života a zdravia pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia takouto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí, v tomto konkrétnom prípade ostatných účastníkov cestnej premávky.

Vina obžalovaného bola bezpečne preukázaná dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Predovšetkým súd poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy sa k spáchaniu skutku v prípravnom konaní nielenže priznal, ale svoje konanie aj oľutoval. V rámci výpovede v prípravnom konaní obžalovaný popísal spáchaný skutok zhodne so svedkom J. H. a svedkyňou G. B. B., a aj preto súd jeho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní považoval za účelové. K údajným dôvodom, pre ktoré obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že jazdil pod vplyvom alkoholu súd uvádza, že sa jedná o ničím nepodložené tvrdenia, obžalovaný zápisnicu o výsluchu, v rámci ktorej sa priznal a svoje konanie oľutoval, podpísal dobrovoľne v prítomnosti dvoch príslušníkov policajného zboru, pričom po prečítaní zápisnice vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou. Jeho priznanie učené v zápisnici v prípravnom konaní korešponduje nielen so zápisom o dychových skúškach, ale zároveň je konzistentné aj s výpoveďami svedkov. Tvrdenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorými zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď z prípravného konania, boli súdom vyhodnotené ako účelové, vykonštruované v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti vrátane trestu. Z uvedeného dôvodu súd neuveril ani vyjadreniam obžalovaného o „nejakej pomste“ príslušníkov polície, pre jeho arogantné správanie. Výsluch obžalovaného pred vyšetrovateľom bol vykonaný nasledujúci deň po jeho zadržaní, hneď po tom, ako to bolo možné z dôvodu jeho požitia alkoholických nápojov. Obžalovaný pritom veľmi presne a detailne popísal skutok, ktorý mu je kladený za vinu, k spáchaniu skutku sa priznal a svoj čin opakovane oľutoval, pričom ani raz nenamietal úkony, ktoré s ním boli vykonávané. Zároveň sa obžalovaný v rámci výpovede zo dňa 28.10.2023 vyjadroval k okolnostiam týkajúcich sa jeho zadržania, pri ktorých p. Malatký už nebol prítomný. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že nevie koľko promile by musel mať v sebe, aby policajtovi povedal, že bude napriek požitiu alkoholu s motorovým vozidlom jazdiť, súd poukazuje na to, že policajná hliadka bola na miesto skutku privolaná z dôvodu, že obžalovaný a p. B. sa dopustili skutku proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré správanie bolo obžalovanému uložené aj napomenutie, pričom následne bolo potrebné z dôvodu agresívneho a arogantného správania obžalovaného privolať na miesto dve ďalšie hliadky. Uvedené svedčí o tom, že sa obžalovaný pod vplyvom alkoholu správa nekontrolovateľne, pričom s poukazom na veľký počet záznamov v registri priestupkov, možno povedať, že jeho nerešpektovanie všeobecných spoločenských zásad, eskaluje. Súd na základe vyššie uvedeného nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal a skutok spáchal obžalovaný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V tomto prípade súd konštatuje, že u obžalovaného, oproti vydanému trestnému rozkazu, kedy súd prihliadal na

priznanie obžalovaného, neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Súd pri ukladaní trestu obžalovanému tak vychádzal z trestnej sadzby do 1 roka. Pri ukladaní trestu súd prihliadal na osobu obžalovaného, kedy z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný už bol v minulosti dvakrát trestne stíhaný. Obžalovanému bol rozhodnutím Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 1T 2/99 zo dňa 10.02.1999 uložený peňažný trest v sume 10 000 Sk za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1.1.2005 a rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/122/2020 zo dňa 08.08.2022, právoplatné dňa 08.09.2022 bolo proti obžalovanému podmienene zastavané trestné stíhanie za trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona a určená skúšobná doba v trvaní 1 rok do 08.09.2023, obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. Súd na predmetné záznamy v registri trestov neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť, keďže na obžalovaného sa v prvom prípade vzťahovala fikcia neodsúdenia a v druhom prípade obžalovaný nebol za trestný čin ani odsúdený, trestné stíhanie sa skončilo podmienecným zastavením trestného stíhania. Iné záznamy v registri trestov obžalovaný nemal. Zároveň k osobe obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný má v registri priestupkov 25 záznamov, a to 24 na úseku cestnej premávky, kedy mu boli v rámci blokového a rozkazného konania uložené pokuty od 10 do 300 eur a jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť práve dňa 27.10.2023, t. j. pred spáchaním súdeného skutku. Súd tak obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Pri ukladaní trestu súd rovnako prihliadal aj na okolnosti spáchania skutku, kedy obžalovaný nasadol do motorového vozidla po tom, ako bol príslušníkmi policajného zboru upozornený, že je pod vplyvom alkoholu a nesmie šoférovať, ako aj to že z dôvodu agresívneho správania obžalovaného boli k miestu spáchania skutku privolané ďalšie policajné hliadky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 mesiace. Zároveň súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného zatiaľ nie je potrebné, nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody a po zistení, že sú u obžalovaného splnené zákonné podmienky uvedené v § 49 Trestného zákona, súd mu podmienene odložil výkon tohto trestu a zároveň mu určil v súlade s § 50 ods. 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Dĺžku trvania skúšobnej doby súd považuje za primeranú vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu a skutočnosť, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom, ktorý sa opakovane dopúšťa priestupkov na úseku cestnej dopravy a to najmä prekročením povolenej rýchlosti.

Popri podmienecnom treste odňatia slobody súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 30 mesiacov, keďže obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla po požití alkoholických nápojov, pričom súd opätovne bral do úvahy obžalovaným spáchané priestupky, z ktorých je zrejmé, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť prísnejšie, nakoľko tento nebol schopný doposiaľ napraviť svoje nedisciplinované správanie a rešpektovať dopravné predpisy, čím ohrozuje aj verejný záujem. Súd považoval takto popri sebe uložené tresty, vzhľadom na osobu obžalovaného a na všetky okolnosti spáchania trestného činu, jeho závažnosť za dostatočnú na jeho nápravu ako aj ochranu spoločnosti. Takto uložené tresty súd považoval za zákonné a spravodlivé, ktoré v prípade obžalovaného plne zodpovedajú potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaného pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.